

Behandling av benskörhet (Osteoporos)

Osteoporos, eller benskörhet, är en allvarlig men ofta förbisedd folksjukdom som leder till stort lidande för patienterna och höga samhällskostnader. Trots att sjukdomen är vanligt förekommande och väl kartlagd, är behandlingsgraden fortfarande mycket låg i Sverige – och även i Västerbotten.

Socialstyrelsens Nationella riktlinjer för rörelseorganens sjukdomar betonar vikten av att tidigt identifiera och behandla patienter med osteoporos. Riktlinjerna ger frakturkedja – det vill säga systematisk riskvärdering, utredning och behandling efter benskörhetsfraktur. Vidare anges att personer med benskörhetsfraktur i rygg eller höft ska erbjudas osteoporosbehandling.

Rekommendationerna gäller för postmenopausala kvinnor och män över 50 år, där fraktur efter lågenergivåld – till exempel i kota, handled, överarm, bäcken eller höft – ska väcka misstanke om benskörhet.

I Västerbotten finns redan etablerad kunskap, vårdprogram och tillgång till information via Vårdpraxis, men det tycks saknas tillräcklig implementering, struktur och uppföljning inom primärvården och den specialiserade vården.

Med hänvisning till ovanstående ställer jag följande frågor till hälso-och sjukvårdsnämndens ordförande Anna-Lena Danielsson (S)

- Hur arbetar Region Västerbotten idag för att säkerställa att Socialstyrelsens nationella riktlinjer för osteoporos och frakturkedja följs i praktiken?**
- Hur stor andel av patienter som drabbas av lågenergifraktur i länet genomgår systematisk riskvärdering och får osteoporosbehandling enligt riktlinjerna?**
- Avser regionen att införa eller utveckla en sammanhållen frakturkedja i hela länet för att minska risken för nya frakturer?**
- Finns det uppföljning eller kvalitetsindikatorer kopplade till osteoporosvård i Region Västerbotten, och i så fall – hur används resultaten i förbättringsarbetet?**

Birgitta Burström (L)